

DELAVSKA POLITIKA

IZHAJA TRIKRAT TEDENSKO: OB TORKIH, ČETRTHKIH IN SOBOTAH

Naročnina v Jugoslaviji znaša mesečno din 12.—, v inozemstvu mesečno din 20.—. — Uredništvo in uprava: Maribor, Ruška cesta 5, pošt. predal 22, telef. 2326. Čekovni račun št. 14.335. — Podružnice: Ljubljana, Delavska zbornica — Celje, Delavska zbornica — Trbovlje, Delavski dom — Jesenice, Delavski dom. — Rokopisi se ne vračajo. — Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Mali oglasi trgov. značaja, vsaka beseda din 1.—, mali oglasi, ki služijo v socialne namene delavstvu in nameščencem, vsaka beseda din 0.50

Štev. 18 • Maribor, sobota, 15. februarja 1941 • Leto XVI

Gospodarstvo in socialne razmere

Gospodarstvo in socialne razmere prebivalstva so v tesni zvezi med seboj. Če se gospodarstvo povoljno razvija, so tudi socialne razmere lahko boljše, kakor pa, če v gospodarstvu ni pravega sistema in uvidevnosti, da morajo živeti tudi oni, ki so odvisni neposredno od gospodarstva. Ti so predvsem delovni sloji, ki imajo edini kapital — delovno moč, in pa tudi vsi oni, ki so sicer odvisni v svoji eksistenci od celotnega gospodarskega aparata. Teh ljudi je poleg ročnih in umskih delavcev še jako mnogo, predvsem rodbine neimovitih in javni nameščenci.

Ob sedanjem valu draginje je nastala med delavstvom velika skrb za socialno bodočnost, kar je razumljivo. Delovni sloji znajo preценiti nevarnosti, ki jih utegnejo doleteti, če se ne posreči omejiti in ustaviti strašnega vojnega požara. Delavstvo ve, zakaj. Vojna omejuje svobodo, draži kruh, mori nedolžne ljudi in uničuje civilizacijo. Tudi najtemeljnejše reforme in izpremembe bi se lahko izvršile brez teh strašnih žrtv, če bi imeli oni, ki zahtevajo svoje socialne in moralne pravice, zadosti moralne in kulturne moči. Toda tudi najbrutalnejše nasilstvo, ki povzroči mnogo škode, ne more zatreti velike naravne nujnosti, ki se izraža v večji socialni pravičnosti.

Zanimivo je, kako se bavijo sedaj vse gospodarske organizacije s temi vprašanji. Trdijo, da se je treba ustvarjalo premalo zalog, da se ni gospodarstva sistematično organiziralo, in da so se izdali protidraginjski ukrepi šele, ko je blaga zmanjkala ter da se napoveduje izdajanje nabavnih nakaznic še za ostale življenjske potrebščine, ko se je sedaj pokazalo, da tudi teh ni dovolj. Zato se gospodarstvo ne da več na mah spraviti v red in prikrojiti potrebam konzuma ter trga. Pritožujejo se industriji tudi proti načinu obdavčevanja.

Skoro bi rekli, da se z izvajanjem gospodarstvenikov strinjamo. Toda potrebno je, da si gospodarstveniki tudi sami izprašajo vest, v kolikor niso oni neposredni krivci, da je do vsega tega prišlo. Kajti organizacija vsega gospodarstva je bila še pred enim letom docela v rokah privatnikov. Ali ni mogoče ta organizacija odrekla, predno je bila država prisiljena, da poseže vmes?

Ako se načelnja gospodarska vprašanja, potem je treba povdariti, da ta vprašanja niso izključena zadeva gospodarstvenikov, ampak vsega naroda, torej tudi konzumentov, zlasti pa delavcev in kmetov.

Gospodarsko vprašanje je gospodarsko in socialno.

Gospodarska politika je socialni problem današnje dobe. Tega problema pa se pri nas nikdar ni smatralo za celoto. Nizki socialni nivo, kakršnega imamo v naši državi, bi zbujal domnevo, da je kapital nagromadil ob nizkih zaslužkih delavcev in nameščencev ogromne rezerve, ki bi jih lahko porabljal za nove investicije in produkcijo.

Gospodarski krogi stalno zahtevajo gospodarske konference. Prav imajo. Res je treba nekaj ukreniti, toda konference ne smejo podpreti monopola gospodarstvenikov, marveč le organizirati gospodarstvo tako smoteno, da bo služilo ne le samemu sebi, ampak splošnosti. Gospodarstvo mora biti nosilec boljših socialnih razmer. V ta namen je potrebno, da se državna politika

Bolgarija bi se ne mogla upirati v korakanju nemških čet

Že od lanskega decembra se ugiba, kaj bo z Bolgarijo. Vprašanje je postalo aktualno, odkar so nemške čete zasedle Romunijo in je potem lani v decembru kralj Boris obiskal Hitlerja.

Vztrajno se trdi, da bodo Nemci zasedli Bolgarijo.

Vlada je izdala že precej izjav, da hoče Bolgarija ostati nevtralna in da je pripravljena braniti svojo neodvisnost proti vsakemu tujemu vpadu. Toda takoj nato se pojavijo zopet novi zapleti, kot n. pr. nastop kmetijskega ministra Bagrjanova, ki ga je smatrali ne samo kot kritiko vlade, ampak tudi kot od-

krito izpoved za sodelovanje in popolno naslonitev Bolgarije na državni osi.

Zadnje dni se govori o možnosti odstopa sedanje vlade in sestavi nove, ki naj bi izvedla isto akcijo, kot jo je izvedla romunska vlada, ki je prostovoljno odprla pot nemškim četam v državo.

Iz angleških virov poročajo, da se nemška vojska izkrcava v bolgarskih donavskih pristaniščih, v Sofiji in Berlinu pa te vesti odločno zanikajo.

Spričo teh vesti je zato vzbudil veliko pozornost članek sofijskega vladnega lista »Zore«, ki pravi, da bi Bolgarija

izvršila samomor, ako bi se uprla morebitnemu nemškemu vkorakanju.

Kakor lani v decembru, ko je bila bolgarska kriza na višku, se je tudi sedaj pojavila zagonetna oseba posebnega sovjetskega odposlanca Soboljeva. V Berlinu naglašajo, da je prispel Soboljev izključno v zvezi z ureditvijo gospodarskih odnošajev med obema državama.

Lanskoletna ugibanja je zanikal Tass s svojo letošnjo izjavo, da SSSR ni bila nikdar vprašana glede vkorakanja nemških čet v Bolgarijo in da tudi Bolgariji tozadevno ni dala nobenega nasveta.

Neprestani boji v Afriki

V Cirenajki boji za oaze, v katerih so razmeščene italijanske posadke.

V severnem delu Cirenajke je nemško letalstvo zmetalo bombe težkega kalibra na zbirališča angleških čet in na vojaške naprave. Na letališču pri Bengaziju so bile vržene bombe na letala, ki so bila razvrščena na tleh. — Z bombami in strojniškim ognjem so bile razbite kolone tovornih avtomobilov.

Vojna letala so izvedla napad na letališče Luca na Malti. V letalskem spopadu, ki se je nad otokom razvil, je sovražnik izgubil 3 »Hurricane«.

Sredi januarja so začeli nemški letalski oddelki z uspešnimi napadi na Sueski prekop. Pri tej priliki so bombe padle na rob prekopa in na železniško postajo ter pristaniške naprave. Kakor je bilo že sporočeno, se je pri ogledniškem poletu ugotovilo, da sta se sredi Kanala potopili dve trgovski ladji.

Angleško poročilo

Reuter. Severni del Cirenajke, do zaliva Sirte, je v angleških rokah. Angleži so po zavzetju el Algeje v zalivu Sirta zaposleni s čiščenjem ozemlja od preostankov italijanskih čet, ki so ostale razpršene na tem terenu. V Bengaziju se je izvršil prodor s tako naglico, da so dobili Angleži vse obalne utrdbe in topove, s skladišči municije in živil v svoje roke. Ne ve se še, ali bo angleško vrhovno poveljstvo odredilo nadaljnje prodiranje vojske proti Tripolisu, ali pa bo samo zavarovalo svoje postojanke v Cirenajki, z utrdbami ob zalivu Velike Sirte.

Med tem so v teku vojaške operacije proti italijanski posadki, ki brani zelenico (oazo) Djarabub. Ta zelenica leži globoko v Libiji, sredi puščave ob libijsko-egiptski meji. Do sedaj so se Angleži držali v tem predelu docela pasivno, ker jim ta od vsega sveta odrezana posadka itak ne more uteči.

Cete francoskega generala de Gaulleja pa so iz francoske ekvatorijalne Afrike prodrle okrog 1000 km daleč v notranjost srednje Libije in napadle sredi puščave oaze na ozemlju Kufre, v katerih se prav tako, kot v Djarabubu, še vedno nahaja številna italijanska posadka. Čete generala de Gaulleja so prodrle v Libijo iz smeri Čadskega jezera. Boji trajajo že nad tri dni. Nadalje so čete istega generala napadle obmejno italijansko postojanko Gudames na tromeji Libija—Sudan—Egipt, in jo zavzele.

naslanja bolj na potrebe naroda, kakor na prisilne politične organizacije in naša bolj na smoteno delovanje

Na letališču Benini v severni Cirenajki so našli Angleži 86 uničenih sovražnih letal.

Boji za posest Eritreje

V Eritreji se nadaljujejo boji okrog Kerena, ob železniški progi proti glavnemu mestu Asmari. Boji divjajo za utrjene položaje na višinah do 2000 m. Sedaj so vdrle angleške čete v Eritrejo tudi s severa, ob Rdečem morju, in se na razdaljo 200 km približale glavnemu italijanskemu pristanišču Massui, proti kateremu so usmerjeni tudi angleški napadi z zapada, čez Keren.

Angleške čete, ki so skozi Barentu na jugu Eritreje napredovale do Arese, južnozapadno od Asmare, se bližajo Asmari z juga. V Eritreji je bilo doslej na tleh uničenih 60 italijanskih letal.

Sestanek Franca in Mussolinija

Franco pride tudi v Rim in ga bo sprejel tudi papež?

Precej pozornosti je vzbudila vest o obisku španskega generala Franca v Bordigheri pri San Remu, kamor je prišel dne 12. t. m. v spremstvu svojega zunanjšega ministra Sunnerja, na izrecno željo in poziv Mussolinija.

Nekateri listi so tudi objavili, da se utegne udeležiti konference v Rimu Hitler z zunanjim ministrom von Ribbentropom. Toda v Berlinu so to vest takoj odločno zanikali.

Ni dvoma, da se je na konferenci med Francom in Mussolinijem razpravljalo o nadaljnjem zadržanju Španije v sedanji vojni, v zvezi z načrti, ki jih imata Nemčija in Italija proti Angliji na obalah Sredozemskega morja. Španija bi lahko služila kot najbolj prikladno ozemlje za nameravani nemški in italijanski napad na Gibraltar, ki tvori vhodna vrata v Sredozemskem morju.

To ni bil prvi razgovor te vrste. Lani sta imela enak razgovor Franco in Hitler.

Do kakšne odločitve pa tedaj ni prišlo. Španija je ostala vse do danes nevojskujoča se država.

V koliko smatra sedaj general Franco, da so pogoji za aktivni poseg Španije v vojno povoljniji, bodo pokazali bližnji dnevi.

V Rimu najodločneje zanikajo vest, da bi naj Franco posredoval za mir med Italijo in Anglijo.

Iz Zedinjenih držav so se tudi razširile vesti, da pride general Franco v Rim zato, da sprejme na znanje pogoje,

V Abesiniji proti Adis Abebi

Prodiranje angleških čet v južni Abesiniji napreduje po dolini, ki vodi proti Adis Abebi.

V italijanski Somaliji so angleške čete zasedle pokrajino Afmadu z glavnim mestom te pokrajine.

Leta ski boji

V noči na 12. t. m. so angleška letala metala bombe na otok Rhodos.

Angleška letala so dne 12. t. m. napadla otok Rhodos in uničila 7 letal, 4 nemška letala pa na letališču v Cataniji na Siciliji.

Reuter poroča, da so po oceni angleškega vrhovnega poveljstva zgubili Italijani v bojih z Anglijo okrog polovice svojih bojnih letal prve linije.

Razprava o podpori Angliji v ameriškem senatu. Ameriški senat je začel razpravljati o zakonskem predlogu za vojno pomoč Anglezem.

pod katerimi bi bila Italija pripravljena skleniti mir z Anglijo in da sta za tako posredovanje v Londonu naprošena general Franco in papež. V Rimu pa te vesti najodločneje zanikajo.

V Londonu pravijo, da so vse vesti o nekem miru med Italijo in Anglijo čisto spekulativnega značaja. Vojna proti Italiji se nadaljuje in sicer prej z večjim, kakor pa s pojemajočim zaletom. Anglija nima prav nobene namere, da bi dajala Italiji kakšno pobudo za mirovna pogajanja.

Kaj sta se pomenila general Franco in maršal Petain?

Po sestanku z Mussolinijem, se je general Franco na potu čez francosko ozemlje ustavil v znanem mestu Montpellierju, kjer se je sestel z maršalom Petainom. Ni izključeno, da je hotel general Franco izvedeti pri tej priliki tudi zadržanje Petaina proti nemškim in italijanskim načrtom ter da bi zadržanje Francije utegnulo v znatni meri uplivati tudi na zadržanje Španije.

Iz Vichyja poročajo, da se je dne 13. t. m. sestel Franco s Petainom v Montpellierju. O čem sta razgovarjala oba državna poglavarja, se ne ve.

Samo 4 minute je trajala avdijenca novega japonskega veleposlanika v Zedinjenih državah, ko je prvič obiskal ameriškega zunanjega ministra Hulla. Poročila pravijo, da ta kratek obisk najbolje priča, kakšni so odnošaji med Zedinjenimi državami in Japonsko. (CBS)

